

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๐/๓๔

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันคำประกันเครดิตแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๕๗๗๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติสถาบันคำประกันเครดิตแห่งชาติ พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้ว เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติสถาบันคำประกันเครดิตแห่งชาติ พ.ศ. เพื่อยกระดับกลไกการคำประกันสินเชื่อของรัฐให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่หลากหลายได้ด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมกับความเสี่ยงรายบุคคล เพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยสำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การจัดตั้งสถาบันคำประกันเครดิตแห่งชาติ ตามร่างมาตรา ๖ และมาตรา ๗ เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงเครดิต คำประกันเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเป็นกลไกรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สินฯ ของ “บริษัทประกันสินเชื่อขนาดย่อม (บสย.)” ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในกระทรวงการคลัง ไปเป็นของสถาบันฯ ตามร่างมาตรา ๓ และมาตรา ๑๒๔ นั้น กระทรวงการคลังควรพิจารณาถึงความจำเป็นและความคุ้มค่าของการจัดตั้งสถาบันเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติเฉพาะขึ้นใหม่ รวมถึงวงเงินงบประมาณที่รัฐต้องจัดสรรเป็นทุนประเดิมให้แก่สถาบันตามร่างมาตรา ๑๑๗ และความคุ้มค่าในการจัดตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนตามร่างมาตรา ๑๐ โดยควรพิจารณานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมผู้ประกอบการให้เข้าถึงเครดิตแทนการจัดตั้งสำนักงานสาขาในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม กระทรวงการคลังควรพิจารณาทบทวนการกำหนดประเภทหน่วยงานของรัฐของสถาบันให้เป็นไปตามหลักการจำแนกหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การปรับปรุงหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร โดยภารกิจของสถาบันดังกล่าว สอดคล้องกับหลักการของการเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ซึ่งมีลักษณะรับผิดชอบบริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม สามารถเลี้ยงตัวเองจากการดำเนินงานเชิงพาณิชย์ และไม่มีวัตถุประสงค์มุ่งกำไรสูงสุด

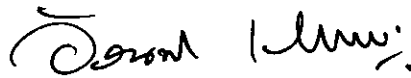
๒. องค์ประกอบของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงาน ตามร่างมาตรา ๑๔ (๓) กำหนดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๖ คน ด้านกฎหมาย ด้านบัญชี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสถิติและคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวกับแบบจำลองทางการเงิน ด้านธุรกิจภาควิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และด้านตลาดทุน อาจไม่ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านสินทรัพย์ดิจิทัล ดังนั้นจึงเห็นควรพิจารณากำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับนโยบายเพิ่มเติม ให้สามารถกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงความเชี่ยวชาญในสาขาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานได้ เพื่อให้มีความยืดหยุ่นรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และให้ประเมินผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าของการจัดตั้งสถาบัน ภายในระยะเวลา ๕ ปี ในร่างมาตรา ๑๖ (๗) เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการคงอยู่ของสถาบันในรูปแบบประเภทหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติเฉพาะต่อไป

/๓. กระทรวง...

๓. กระทรวงการคลังควรจัดทำแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนในการพิจารณาความจำเป็นและความคุ้มค่าของการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาที่จะดำเนินการ เป้าหมาย และวิธีการที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้แนวทางการยกระดับกลไกการค้าประกันสินเชื่อของภาครัฐมีประสิทธิภาพ และสามารถส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างเป็นรูปธรรมและลดภาระทางการคลังได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการดำเนินการตามนโยบายในเรื่องนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอณพัชา เวชชาชีวะ)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

กองพัฒนาระบบราชการ ๑

โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๙๙ ต่อ ๘๙๕๘ (สุวิชาญ) หรือ ๘๙๙๘ (ปณิตา)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@opdc.go.th